

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9720 af 30/04/2013 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse 60-13 om merudgift - personkreds - funktionsnedsættelse - deformiteter - beklædning

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 5200511-12

Ankestyrelsens principafgørelse 60-13 om merudgift - personkreds - funktionsnedsættelse - deformiteter - beklædning

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

En ansøger med benprotese kunne få hjælp til dækning af merudgifter til tøj, sko og ekstraordinært slid herpå.

I bekendtgørelsen om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse er der en særlig regel i § 3 om hjælp til dækning af merudgifter til tøj, sko og ekstraordinært slid herpå.

Efter denne regel er det ikke en betingelse for at få hjælp, at lidelsen har konsekvenser for den enkelte af indgribende karakter i den daglige tilværelse, som medfører, at der ofte må sættes ind med ikke uvæsentlige hjælpeforanstaltninger.

Ansøger var således berettiget til hjælp efter bekendtgørelsens § 3, selv om han ikke var omfattet af personkredsen i servicelovens § 100.

Lov:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 810 af 19. juli 2012 - § 100

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen for at afklare, under hvilke betingelser personer med deformiteter eller ganske særlig legemsbygning eller lignende, der er nævnt i § 3 i bekendtgørelse nr. 1434 af 23. december 2012 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, er omfattet af personkredsen i servicelovens § 100.

2. Reglerne

Lov om social service § 100 fastslår, at kommunen skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer mellem det fyldte 18. år og folkepensionsalderen, med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det er en betingelse, at merudgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i loven.

I 2, stk. 2, i bekendtgørelsen om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse defineres, hvad der skal forstås ved "varigt nedsat funktionsevne".

Det fremgår af § 3 i bekendtgørelsen, at personer, som på grund af deformiteter eller ganske særlig legemsbygning eller lignende har behov for særligt dyrt eller særligt udformet tøj, kan få hjælp til merudgifter hertil. Det samme gælder merudgifter til beklædning, der er nødvendigt på grund af ekstraordinært slid på tøj og sko, herunder ekstraordinært slid på ortopædiske sko.

3. Andre Principafgørelser

Gældende

Følgende Principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

118-11: En ansøger med en låbensprotese var efter en konkret helhedsvurdering ikke omfattet af personkredsen for merudgiftsydelser, da hendes funktionsnedsættelse ikke var af indgribende karakter i den daglige tilværelse. Principafgørelsen drejede sig om funktionsnedsættelse og indeholdt ikke oplysning om udgifter til beklædning.

95-09: En ung mand, som havde en svær laktoseintolerance, var omfattet af den personkreds, som kunne få dækket nødvendige merudgifter til diætkost, for så vidt angik intolerance over for mælk, men ikke for så vidt angik allergi over for æg.

C-59-03: Ankestyrelsen fandt, at en ansøger, som havde fået konstateret cøliaki, var omfattet af den personkreds, som kunne få hjælp efter servicelovens bestemmelse om hjælp til nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

Ankestyrelsen har ikke andre Principafgørelser om § 3 i merudgiftsbekendtgørelsen.

Afgørelse:

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i NNs sag om afklaring af, under hvilke betingelser personer med deformiteter eller ganske særlig legemsbygning eller lignende, der er nævnt i § 3 i bekendtgørelse om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, er omfattet af personkredsen i § 100 i serviceloven.

Resultatet er

- Personer, der på grund af deformiteter eller ganske særlig legemsbygning eller lignende har behov for særlig beklædning, kan få hjælp til merudgifter hertil, selv om de ikke har en varigt nedsat funktionsevne, som defineret i bekendtgørelsens § 1, stk. 2.

Det betyder, at A Kommune skal tage stilling til, om NN er omfattet af § 3 i bekendtgørelsen om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

Vi er således kommet til samme resultat som Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen finder, at A Kommune skal tage stilling til, om NN er omfattet af § 3 i bekendtgørelsen om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

Vi henviser til, at ministeren efter § 100, stk. 4, i serviceloven har fastsat regler i bekendtgørelsen om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til, og betingelserne herfor, herunder nærmere regler om personkredsen for merudgiftsydelser.

Vi har lagt vægt på, at § 3 i bekendtgørelsen definerer en særlig personkreds, som ikke nødvendigvis har en varigt nedsat funktionsevne, som defineret i bekendtgørelsens § 1, stk. 2.

Denne personkreds har udelukkende ret til merudgifter til beklædning. Det er dog en forudsætning, at udgifterne er af en størrelsesorden, der giver ret til støtte efter afsnittet om beregning i bekendtgørelsen.

Bemærkninger til klagen

I klagen til Ankestyrelsen har A Kommune anført, at Ankestyrelsen i principafgørelse 118-11 har truffet en ”allerede fordi afgørelse”, det vil sige at betingelserne for funktionsevnenedsættelse i bekendtgørelsens § 1 skal være opfyldt, før man kan gå videre til bekendtgørelsens øvrige bestemmelser.

Ankestyrelsen bemærker, at den nævnte principafgørelse drejede sig om funktionsnedsættelse, og at der ikke var særlige oplysninger om beklædning.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå, da Det Sociale Nævn traf afgørelse i sagen
- Det Sociale Nævns afgørelse af 20. marts 2012
- Klagen til Ankestyrelsen af 26. marts 2012
- Det Sociale Nævns genvurdering

A Kommunes afgørelse

A Kommune har truffet afgørelse om, at NN ikke vurderes at være omfattet af personkredsen for hjælp efter § 100 i serviceloven, da hendes funktionsevnenedsættelse ikke er af sådan en indgribende karakter i hendes hverdag, som det er en betingelse efter § 100. Kommunen har lagt vægt på, at der ikke er iværksat væsentlige hjælpeforanstaltninger.

Det Sociale Nævns afgørelse

Det Sociale Nævn har hjemvist sagen til fornyet behandling i kommunen.

Det Sociale Nævn har begrundet afgørelsen med, at kommunen har truffet sin afgørelse på et forkert beslutningsgrundlag, idet kommunen har vurderet sagen efter § 1 i bekendtgørelsen om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse. Nævnet finder, at kommunen burde have taget stilling til, om NN er omfattet af § 3 i bekendtgørelsen.

Nævnet finder ikke, at Ankestyrelsens principafgørelse 118-11 kan anvendes på denne sag.